

Отишли, но никаква промѣна не забѣлѣзали.

Минало се нѣколко врѣме. И сутринь, и вечерь ходили дѣцата, гледали, но нищо... Тогава тѣ си казали, че добрѣ ще е, ако пакъ се по-молятъ на сѣменцата. Тѣ се навели надъ тѣхъ и пакъ зашепнали:

— Многоуважаеми малки, черни сѣмчици изъ високо-почитаемата Америка! Ние ви дадохме най-хубавото мѣсто отъ нашата градина. Величественото слънце ви свѣти всѣки день, росата ви на-пооява и ние ви нагледваме всѣко утро и всѣка вечерь. Многоуважаеми малки, черни сѣменца, ние смиренно ви молимъ, да си облѣчете вашитѣ зе-